

अस्मिन्नेव सूत्रे सकारादेशो वा निर्विद्यते, 'समः सुटि' इति द्विसकारको^१ निर्वेशः । समः इति किम् ? उपस्कर्ता । सुटि इति किम् ? ^२संकृतिः^३ । कश्चिदाह—

[९३६] संपुंकानां^४सो वक्तव्यः । (म. भा. ३.४२४)

^५ह्रिविधौ ह्रानिष्टप्रसङ्गः, संस्कर्ता, पुंस्कामा^६, कांस्स्कान्^७ इति ॥

पुमः खय्यम्परे । (६/१३०)

पुम् इत्येतस्य हः भवति अम्परे खयि परतः । पुंस्कामा, पुंस्कामा । पुंस्पुत्रः, पुंस्पुत्रः । ^८पुंस्फलम्, पुंस्फलम् । पुंश्चली, पुंश्चली । ^९पुंस्कामा इत्यत्र विसर्जनीयस्य 'कुण्वोः — क — पौ च' (८.३.३७/१४२) इति प्राप्नोति । तस्मादत्र सकार एवादेशो वक्तव्यः । द्विसकारकनिर्देशपक्षे तु पूर्वस्मादेव सूत्रात् सः इत्यनुवर्तते । ह्रत्वम् तु अनुवर्तमानमपि ^{१०}नात्राभिसम्बध्यते, सम्बन्धानुवृत्तिस्तस्य इति । खयि इति किम् ? पुंदासः । पुंगवः^{११} । अम्परे इति किम् ? ^{१२}पुंक्षीरम् । पुंक्षुरम् । परग्रहणं किम् ? ^{१३}पुमाख्यः । पुमाचारः ॥

नश्छव्यप्रशान् । (७/१४०)

^{१४}अम्परे इति वर्तते । ^{१५}नकारान्तस्य पदस्य ^{१६}प्रशान्नुवर्जितस्य हः भवति अम्परे छवि परतः । भवो-
श्छादयति, भवांश्छादयति । भवोश्चिनोति, भवांश्चिनोति ; भवोष्ठीकते, भवांष्ठीकते । भवोस्तरति, भवांस्तरति ।
छवि इति किम् ? भवान् करोति । अप्रशान् इति किम् ? प्रशान् छादयति । प्रशान् चिनोति । अम्परे इत्येव,
भवान्त्सरुः^{१७} ॥

उभयथर्क्षु । (८/३६३०)

पूर्वेण नित्ये प्राप्ते विकल्पः क्रियते । नकारान्तस्य पदस्य छवि परतः अम्परे उभयथा ^{१८}ऋक्षु भवति,
हर्वा नकारो वा । तस्मिन्त्वा दधाति, तस्मिन् त्वा दधाति । ऋक्षु इति किम् ? ^{१९}'तास्त्वं खाद सुखादितान्'
(वा. सं. ११.७८) ॥

दीर्घादटि समानपादे । (९/३६३१)

नः इत्यनुवर्तते । दीर्घादुत्तरस्य पदान्तस्य नकारस्य हः भवति अटि परतः, ^{२०}तो चेत् निमित्तनिमित्तनी
^{२१}समानपादे भवतः । ऋक्षु इति ^{२२}प्रकृतत्वाद् ऋक्पादः इह गृह्यते । 'परिधीरति' (ऋ. ९.१०७.१९) ।
'^{२३}देवो अच्छा दीद्यत्' (ऋ. ३.१.१) 'महो इन्द्रो य ओजसा' (ऋ. ८.६.१) ^{२४}दीर्घात् इति किम् ? 'अह-
न्नहिम्' (ऋ. १.३२.१) । अटि इति किम् ? इभ्यान् क्षत्रियान् । समानपादे इति किम् ? ^{२५}यातुधा-
नानु^{२६}पस्पृशः । उभयथा इत्येव, आदित्यान् (ऋ. ८.६७.१.) हवामहे ॥

१. अयं इत्यधिकम् व. क. २. संहरति क. ३. संप्लुतिः संभवति इत्यधिकम् व. ४. ह्रवचनं व.
५. विसर्जनीयस्य प्रसङ्गे इति क. ६-७. आमन्त्रयते इत्यधिकम् क. ८. पुंस्कम्बलः पुंस्कम्बलः ड. ९. पुंस्कामा—
खयि नास्ति क. १०. नाभिसम्बध्यते ह. ११. पुम्भावः इत्यधिकम् क. १२. पुंक्षारः क, पुंक्षुरः ह. १३. पुमा-
ख्यः व. १४. वाक्यमिदं नास्ति व. १५. नकारस्य व. १६. प्रशान्शब्दवर्जितस्य ड. १७. पदस्य इति किम्?
हन्ति इत्यधिकम् क. १८. ऋग्विषये इ, ऋग्विषये प्रयोगे व. क. १९. तान् इत्यधिकम् क. २०. स चेत् हः
नकारश्च इ. २१. समानपादस्थौ व. ड. २२. अधिकारात् इ. २३. भवो अच्छा दीद्यत् इ. ह. २४. महो
असि इत्यधिकम् व. क, महो हि सः इत्यधिकम् ड. ह. २५. अचिषा इत्यधिकम् इ. २६. उपस्पृशत् ड.